

Zemřel prof. Jan Bouzek

Prof. Bouzek, klasický archeolog s přesahem do filozofie a antropologie, odešel 3. 11. 2020 ve věku 85 let.

Hlavní specializací prof. Bouzka byla raně řecká, etruská a thrácká archeologie. Mnoho studií věnoval prehistorické střeoevropské a římsko-provinciální archeologii a antickým tradicím v českém umění.

Vystudoval prehistorickou a klasickou archeologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, kde se v roce 1958 stal asistentem, v roce 1962 odborným asistentem; v roce 1966 získal titul CSc. a roku 1967 PhDr. V letech 1967–1968 byl stipendistou Humboldtovy nadace na univerzitě v Tübingenu, na přelomu let 1968–1969 obhájil první habilitační práci, ale habilitační řízení bylo zrušeno. Roku 1980 obhájil druhou práci, v roce 1983 byl jmenován docentem, 1991 profesorem, 1992 získal hodnost DrSc.

V letech 1969–1991 řídil oddělení klasické archeologie v Národním muzeu v Praze. Od prosince 1989 do ledna 1991 byl proděkanem Filozofické fakulty UK, v letech 1993–2001 ředitelem a do roku 2012 zástupcem ředitele Ústavu pro klasickou archeologii, který fakticky vedl (i když nemohl být úředně pověřen) od roku 1969 spolu s Galeríí antického umění v Hostinném a Muzeem antického sochařství a architektury v Litomyšli. Přednášel i na Fakultě humanitních studií UK.

S Drahomírem Kouteckým organizoval řadu výzkumů v severozápadních Čechách a na Moravě. V zahraničí dokončoval projekty v Kyme v Turecku, na Samothráce v Řecku, vedl výkopy v rámci projektů UNESCO v Anuradhapuře (Srí Lanka) a Bejrútu (Libanon); zevrubně zkoumal řecké město Pistiros v Bulharsku.

Přednášel v Archeologickém ústavu James Eliot Norton Memorial v USA a byl hostujícím profesorem na univerzitách v Minnesotě, Tübingenu, ve Vídni, v Salcburku, v Montpellieru a na École

Pratique des Hautes Études v Paříži; přednášel též na Masarykově univerzitě v Brně, na Komenského univerzitě v Bratislavě a na Opolské univerzitě v Polsku.

Publikace a ocenění

Smuteční oznámení